

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 238/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., Ž., prechodne bytom S., vo veci namietaného porušenia jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru - Úradom justičnej a kriminálnej polície - odborom skráteného vyšetovania Ž., pod sp. zn. ORP-222/1-OSV-ZI-2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2007 doručená sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru - Úradom justičnej a kriminálnej polície – odborom skráteného vyšetovania Ž. (ďalej

len „vyšetrovateľ“), pod sp. zn. ORP-222/1-OSV-ZI-2005. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 12. novembra 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 20. marca 2006 a z 24. apríla 2006 sp. zn. ORP-222/1-OSV-ZI-2005 bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. V tejto trestnej veci bol sťažovateľ vypočutý ako svedok a poškodený, a to 26. apríla 2006. Sťažovateľ namietal ako poškodený nezákonnú cenzúru svojej korešpondencie počas výkonu väzby, pričom zo spáchania tohto trestného činu podozrieval kolegov vyšetrovateľa, ktorý konal v trestnej veci podozrenia z trestného činu už vyššie uvedeného. Vyšetrovateľ vypočul vo veci sťažovateľa, ďalej ako svedkov svojich kolegov. Sťažovateľ po podrobnom preskúmaní situácie dospel k záveru, že konaním vyšetrovateľa v jeho trestnej veci došlo a dochádza k porušovaniu označených práv sťažovateľa podľa dohovoru a ústavy. Vyšetrovateľ totiž má pomer k osobám a k trestnej veci sťažovateľa, ktorý odôvodňuje jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci sťažovateľa. Podľa názoru sťažovateľa uvedeným pomerom vyšetrovateľa je ohrozená objektivnosť, nestrannosť a nezáujatosť celého vyšetrovania. Sťažovateľ toto svoje stanovisko oznámil podnetom z 10. septembra 2007 Okresnej prokuratúre M. (ďalej len „okresná prokuratúra“). Okresná prokuratúra podnet posúdila ako námietku zaujatosti proti vyšetrovateľovi a prípisom č. k. 1 Pv 679/05-77 zo 17. septembra 2007 ho odstúpila na vybavenie príslušnému orgánu. Uznesením sp. zn. ORP-222/1-OSV-ZI-2005 z 8. októbra 2007 vyšetrovateľ rozhodol o svojom vlastnom vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania pre svoj pomer k veci a k osobám, ktorých sa vec priamo týka. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu vyššie označených práv, lebo vyšetrovateľ už pri začatí trestného stíhania, najneskôr však pri prvom výsluchu sťažovateľa 26. apríla 2006, vedel o tom, že má pomer k vyšetrovanej veci, resp. k osobám, ktorých sa vyšetrovacie úkony priamo týkajú, a to pracovno-kolegiálny pomer k osobám podozrivým z trestnej činnosti. Napriek tomuto pomeru vo veci naďalej konal a až na podnet sťažovateľa sa vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania po uplynutí asi jeden a pol roka. Úkony trestného konania vykonané vylúčeným vyšetrovateľom je nutné zopakovať, lebo nemôžu slúžiť ako podklad na prerokovanie

a rozhodnutie merita veci. Za situácie, keď vyšetrovateľ od začiatku vedel o svojom pomere k veci, bolo jeho úradnou povinnosťou z vlastnej iniciatívy vysloviť svoje vylúčenie z trestného konania. Keďže tak urobil až na podnet sťažovateľa, porušil tým označené práva podľa dohovoru a ústavy. Spôsobil tým aj zbytočné prieskumy v konaní, lebo bude nevyhnutné ním vykonané dôkazy znova opakovať.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov dohovoru a ústavy postupom vyšetrovateľa. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

Napokon sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd ustanovil v konaní o sťažnosti právneho zástupcu.

2. Z uznesenia vyšetrovateľa sp. zn. ORP-222/1-OSV-ZI-2005 z 8. októbra 2007 vyplýva, že vyšetrovateľ vylúčil sám seba z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci sťažovateľa ako poškodeného, keďže je v kolegiálnom pomere k inému vyšetrovateľovi, ktorý viedol vyšetrovanie v trestnej veci sťažovateľa počas trvania jeho kolúznej väzby, a tiež k pracovníckam vnútorného oddelenia a podateľne prichádzajúcim do styku s korešpondenciou. Z tohto dôvodu, teda vzhľadom na jeho pomer k účastníkom trestného konania možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti, pričom sa aj sám cíti byť vo veci zaujatý.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa názoru ústavného súdu je sťažnosť neprípustná.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie, že vyšetrovateľ vylúčil sám seba až na základe podnetu sťažovateľa, hoci od začatia vyšetrovania boli splnené podmienky na to, aby o svojom vylúčení rozhodol z vlastnej iniciatívy. Zapríčinil tým vykonanie viacerých vyšetrovacích úkonov, ktoré preto nebude možné v prebiehajúcim trestnom konaní použiť.

Vzhľadom na takto formulovanú sťažnostnú námietku treba uviesť, že je v právomoci iných orgánov činných v trestnom konaní (predovšetkým prokurátora) rozhodnúť o námietke sťažovateľa, podľa ktorej vyšetrovacie úkony vykonané vylúčeným vyšetrovateľom by mali byť zopakované. Sťažovateľ má teda možnosť domáhať sa nápravy predovšetkým u prokurátora povereného dozorom nad vyšetrovaním trestnej veci sťažovateľa ako poškodeného. To zároveň zakladá neprípustnosť sťažnosti. Sťažovateľ má stále možnosť požiadať prokurátora o nápravu vytýkaných pochybení.

Pokiaľ sťažovateľ naznačuje, že postupom vylúčeného vyšetrovateľa došlo aj k zbytočným prieťahom počas vyšetrovania, keďže bude potrebné vylúčeným vyšetrovateľom realizované vyšetrovacie úkony opakovať, treba uviesť, že sťažnosť z tohto pohľadu nie je v súčasnosti ešte aktuálna. Až keď bude rozhodnuté o potrebe vyšetrovacie úkony zopakovať, bude možné uvažovať o zbytočných prieťahoch takýmto spôsobom vzniknutých.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2007